

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی بنیان مشترک ادبیات منظوم و هنرمعماری در شعر حافظ و حرم مطهر رضوی

محل انتشار:

کنفرانس عمران، معماری و شهرسازی کشورهای جهان اسلام (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

ملیکا علی زاده حسن آبادی - دانشجوی دکتری تخصصی معماری دانشگاه آزاد تهران جنوب واحد بین الملل کیش

خلاصه مقاله:

عرصه هنر قدسی به یک حقیقت باطنی نظر دارد و پیرامون مضمون اصلی عشق شکل می گیرد. عشقی که تنها نقطه رسیدن به قرار و امنیت، و اوج وحدت در گستره هستی می باشد، حال چه در جوار سرورمان حضرت علی ابن موسی الرضا(ع) باشیم یا در اشعار حافظ به جستجوی آن بپردازیم. این مقاله بدنبال آن است تا به جستجوی بنیان مشترک ادبیات منظوم و هنر معماری در شعر حافظ و حرم مطهر رضوی بپردازد. غزل حافظ با شروع خوش است خلوت اگر یار یار من باشد مبنای کار قرار گرفته و با فضاهای قدسی حرم تطبیق داده می شود. هدف از این کار، جستن نموده‌های حس وحدت در فضاهای این دو اثر روحانی و رسیدن به مضمون اصلی معشوق ازلی می باشد. روش کار بررسی و تحلیل نشانه ها و نمادها (روش تحلیل محتوا و استدلال منطقی) است. آنچه در فضای قدسی حرم به چشم می خورد: مرکزیت و محوریت داشتن حرم، پیوند بین فضاهای بیرونی و درونی بصورتی که حرکت از هر سویی، بسوی نقطه واحد می باشد، فضاهای معنادار و هماواز در یک پیکره واحد، معنویت جاری در فضای حرم و حس امنیت، آثار هنری و تزیینات موجود به عنوان عناصر بصری تاثیرگذار و هماهنگ در جهت عروج روحانی و رعایت نظم، تناسب، فرم و رنگ در تزیینات می باشد و شعر حافظ دارای موسیقی و وزن، ابیات مستقل معنادار در یک پیکره واحد، کلمات مرتبط با معانی و تکرار آهنگین کلمات است که همگی به اشارات غیر کلامی برمی گردد. برآیند ارتباط و تطبیق بنیان مشترک بین دو اثر به برداشت مرکزیت و محوریت داشتن حضرت یار، استغناء معنوی، درک حقیقت باطنی، اشارت عشق تا پیوستن به اصل و مقام تسلیم و رضا در قالب مرکزگرایی، قاعده مندی و انطباق پذیری فضا اشاره دارد، که روح وحدت در کثرت را معنا می سازد. هنر قدسی، تجلی ذات یگانه پروردگار است چه در کلام باشد و چه با زبان معماری بیان گردد.

کلمات کلیدی:

فضای حرم مطهر، هنرمعماری، شعر، حافظ، وحدت در کثرت، حقیقت باطنی، عشق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/775541>

